

Trăim vremuri în care omul tot mai mult, cu fiecare zi ce trece, își neglijează sufletul și este preocupat de grijile materiale, și cel mai rău lucru care i se întâmplă este cauza care provoacă acest lucru și anume "tea-ma".

Și mă întreb: oare este nevoie ca omul să experimenteze bogăția și sacrificiul pentru bani, pentru ca apoi să-și dea seama că nu asta îl împlinesc?

Cea mai mare criză prin care trece omenirea, nu este neapărat una financiară, ci o criză de iubire și de compasiune - a-ți păsa de celălalt.

Foamea nu e doar una de natură fizică, ci este mai ales o foame de "DIVIN".

Îmi este greu, ne este greu și de neînțeles multe lucruri pe care le experimentăm și le trăim în ultima vreme, dar indiferent de ce te doare acum, ce griji te chinuie... Oprește-te! Oprește-te! și ridică-ți ochii spre cer. Apoi înalță-te și privește de acolo cum te zbați și pentru ce te zbați, privește-ți fricile, încercările, coșmarurile!

Orice bucurie își are rădăcina în Dumnezeu. Bucuria este înscrisă în genele noastre, este DA-ul în fața încercărilor, a vicisitudinilor vieții. Dacă s-ar putea sau ar exista o măsură după care

s-ar evalua gradul de bucurie care locuiește într-un copil de Dumnezeu, așa s-ar putea calcula autenticitatea unei vieți spirituale, valoroase, după gradul de bucurie.

De fapt avem o singură datorie ca și fii de Dumnezeu; să fim fericiți! și o singură trădare : să nu fim!

De aceea mă încurajez, și vă încurajez, să nu lăsăm ca viața, relația noastră cu Dumnezeu să devină una superficială, formală și plină de teamă.

Dacă bucuria noastră am acoperit-o cu formalități, îndatoriri, reguli pe care le îndeplinim, reci și seci, atunci înseamnă că avem o viață de conveniență, poate confortabilă, dar fără nimic "divin" în ea.

Noi nu am fost chemați să ne târâm prin viață, ci să trăim în plinătatea vieții lui Cristos... apucând prin credință, făgăduințele Lui din Cuvânt.

Zâna Meșac

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Emă Zaharie**
Tehnoredactare: **Emă Zaharie**

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Marți ora 18.00 Întâlnirea familiilor tinere
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Sâmbătă ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

DRUMUL ÎNĂLȚĂRII

„Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța.“

Iacov 4:10

Biblia ne prezintă mai multe persoane cărora le-a fost făcută promisiunea înălțării.

Ceea ce n-au înțeles aceștia de la început, dar au ajuns să cunoască pe urmă, a fost că pentru majoritatea, drumul înălțării era precedat de cărarea smereniei.

Acest lucru însemna că pentru a putea ajunge mari, mai întâi era nevoie să devină mici.

Astfel că, s-au putut bucura de binecuvântările înălțării, doar aceia care

DIN CUPRINS:

pag. 3 **În orice vreme**

pag. 4 **Pentru nimic în lume**

au acceptat cu seninătate și încredere, experiența umilinței.

Privit din perspectiva îndepărtată, visul lui Iosif, care prevestea că va ajunge mare, părea deosebit de frumos și incitant. Ceea ce nu a știut Iosif atunci, a fost că drumul spre înălțarea sa, urma să treacă prin groapa trădării de către proprii frați și prin închisoarea lui Faraon.

La rândul său, Moise a fost așezat de către Dumnezeu însuși în fruntea poporului evreu pentru a-i conduce pe aceștia spre țara promisă. Dar, asemenea lui Iosif și el a trăit experiența smereniei, câștigându-și existența păzind timp de patruzeci de ani oile socrului său, Ietro.

Isus Cristos însuși, n-a vrut să intre în posesia desăvârșită a slavei cerului fără să experimenteze smerenia și dependența deplină de Tatăl din cer.

Paradoxal, această umilire voluntară nu i-a afectat prestigiul, demnitatea sau onoarea, dimpotrivă, a fost o stare generatoare de slavă,

Continuare pag. 2

deoarece umilința Sa, L-a determinat pe Dumnezeu Tatăl să-L înalțe mai presus de orice lucru sau ființă din întregul Univers.

Astfel că, renunțarea și umilirea au fost lucrurile care l-au ajutat pe Cristos să reprimească ceea ce avea dinainte de veșnicie.

Mai ales la vârsta tinereții, există în mulți oameni, dorința aprinsă după înălțare, după afirmare, după succes, onoare și glorie. Sunt mulți cei care ar vrea parcă dintr-o dată, să aibă la picioare toate lucrurile din această lume.

Vrăjiți de gândul succesului, tot mai mulți, uită că prețul înălțării este tocmai calea smereniei. Îți dorești în zadar să stai pe munte, dacă n-ai petrecut nicio zi de bătalie în vale. Vremea smereniei și timpul anonimului reprezintă stagiul obligatoriu pentru o persoană pe care Dumnezeu vrea să o înalțe. Este important să nu ne revoltăm, să nu ne răz-

vrătim, să nu încercăm să ne ridicăm prin eforturile noastre, refuzând să așteptăm timpul Domnului.

Cu siguranță, pentru mulți credincioși, vremea de acum este un timp al smeririi. Înălțarea, afirmarea, splendoarea, strălucirea, locul de onoare și bucuriile din cer, lipsite de suferință, durere și lacrimi, sunt foarte departe de ceea ce experimentăm în prezent. Dar, pentru preaiubiții Domnului, pentru cei care au știut să aștepte în taină, cu răbdare și cu dorința de însușire a lecțiilor din școala smereniei, El pregătește înălțarea.

Pentru unii, înălțarea va începe încă în timpul vieții de aici, iar altora, înălțarea le va fi păstrată pentru gloria cerească. Însă, toți cei care vor fi beneficiarii înălțării, sunt dintre cei care au trecut cu succes prin valea smereniei.

pastor Daniel Chereji

“Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!”

Matei 5:5

Blândețea și dragostea sunt semnele cele mai pronunțate ale copiilor lui Dumnezeu. Ele nu pot rămâne ascunse niciodată și chiar cei mai înrăiți dușmani, trebuie să le recunoască: *“Blândețea voastră să fie cunoscută de toți oamenii”* (Filip 4:5).

Dintre roadele Duhului Sfânt în cel credincios, blândețea este cea dintâi care-ți izbește privirea. Lipsa blândeții pune sub semnul întrebării celelalte roade ale Duhului.

Oile din turma lui Cristos sunt cunoscute după blândețe. Stanley-Jones spunea: “Departate de a fi o slăbiciune, blândețea aceasta este rezultatul a doua forțe: una este puterea și hotărârea care

îndrăznesc să renunțe în duh și a doua este pasiunea care simte adânc durerile altora și se dăruiește spre a sluji.

Duhul renunțării și duhul slujirii ajungând să se unească într-un om, produc o noua ființă, cea mai formidabilă de pe pământ: OMUL BLÂND!

Domnul Isus a fost întruparea blândeții și a fost numit Mielul lui Dumnezeu nu numai pentru că S-a adus jertfă pen-

continuare pagina 3

ÎN ORICE VREME

“Voi binecuvânta pe Domnul în orice vreme; lauda Lui va fi totdeauna în gura mea.”

Psalmul 34:1

De multe ori modalitățile prin care Dumnezeu lucrează în viața noastră și la modelarea caracterului nostru sunt mai puțin plăcute. Aceste modalități ne fac să ne amintim cu adevărat de cum ar trebui să fim noi ca și copiii ai Lui și de ceea ce e cu adevărat important în viața noastră pe acest pământ, adică El.

În bucurie, suntem recunoscători pentru ceea ce El ne dă și ne este așa ușor să-L laudăm pentru că ne-a făcut atâta bine și ne-a ascultat rugăciunile, dar în bucuria noastră uneori uităm să ne mai gândim la cum va fi în cer și la ce vrea Domnul să ne învețe în continuare.

Când vine încercarea, și totodată suferința, ne dorim atât de tare ca rezolvarea să vină instantaneu, încât ne lăsăm copleșiți de încercarea prin care trecem și uităm să-L mai laudăm și în astfel de vreme, uităm că *“necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce*

nădejdea” Romani 5:3,4.

Refrenul unei cântări afirmă un lucru atât de adevărat.. *“Mâna Lui cea tare, ce te-a ținut sus pe munte/Tot ea te va ține și-n văile-adânci/Dumnezeul ce-ți pune bucurie în suflet/Tot El îți va șterge lacrima-atunci când plângi.”*

Chiar dacă în suferință e mai greu să fim mulțumitori, datoria noastră este să-L laudăm în orice vreme, și nu doar din obligație, ci pentru că Îl iubim.

Așa cum El este același în orice zi și se îngrijește de fiecare detaliu din viața noastră în fiecare moment, așa trebuie și noi, indiferent de modul pe care El îl folosește pentru a ne schimba în bine, să-L binecuvântăm în orice circumstanțe.

Poate El vrea să ne testeze credința sau doar să ne îndrepte privirea din nou spre El, dar, atât în bucurie cât și în încercare trebuie să fim atenți la trăirea și atitudinea noastră. *“De altă parte, știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său.”* Romani 8:28

Roxana Tentis

continuare din pagina 2

tru păcatele noastre, ci și prin faptul că era blând.

Blândețea este cea mai puternică armă și cea mai înțeleaptă purtare în viața celui credincios. Că ai fost prea blând, n-o să-ți pară rău niciodată. Dar nu tot așa poți să spui după ce te-ai înfuriat. Cel blând, chiar dacă nu are multă știință, e mai înțelept decât un savant furios. Dumnezeu nu se uită la cunostința pe care o ai, ci la roada blândeții și așa te pune în slujba Lui.

Reprezentanții Mielului lui Dumnezeu

sunt numai cei blânzi și smeriți cu inima. Blândețea de suprafață nu e blândețe, ci fățarnicie. Dumnezeu se uită la inimă.

Prin blândețea lor, urmașii lui Cristos moștenesc, adică stăpânesc pământul. Urmașii lui Cristos trebuie să își apere mai întâi blândețea și apoi să poarte luptele Adevărului și vor fi siguri de biruință.

Emă Zaharie